

अन्नदोषान्पर्युषितत्वादीन् शय्येति एकांतिशय्यांआसनंउपवेशनंचकांक्षेत्यर्थः ॥१२॥ विविक्तमेवाह शून्येति अन्यापैशाचीं अन्यत्रात्मनि ॥१३॥ अनुरोधयोगस्य विरोधःसंगस्य ताभ्यांसमःब्रह्मस्यान्निर्दोषंहिसमंब्रह्मेतिगीता अचलउत्कृष्टांगित्यागतिशून्यः ध्रुवःकूटस्थः नानुरुध्येतनकांक्षेत कर्मणादयाद्वेषादिना ॥१४॥ १५॥ अभ्यस्तंपुनःपुनर्यथास्यात्तथाभौतिकंतत्त्वजातं आत्मनोदेहेन्द्रियादिपश्यन् अनात्मत्वेनालोचयन् भूतानांचान्येषां पक्वेनभक्तादिना अपक्वेनमूलादिना वर्तयन्जीविकांकुर्धन् पक्षापक्षेणेतिपाठे भिन्नाभिन्नसमूहेनवर्तयन् भिन्नवदभिन्नमपिपश्येदित्यर्थः आत्मनाहेतुनाआत्मलाभार्थमित्यर्थः अध्ययनेनवसतीतिवत् ॥१६॥ १७॥ १८॥ अनपाश्रितःसंगमकुर्वन् अपूर्वचारकःपूर्वाश्रमीयेषुदेशात्तादिषुचरतीतितदन्यः ॥१९॥ नंसंस्तज्येततयोर्गृहेनवसेत् अज्ञातंपूर्वमच्छन्आहारादिलिप्सित्वै

नचान्नदोषान्निदेतनगुणानभिपूजयेत् ॥ शय्यासनेविविकेचनित्यमेवाभिपूजयेत् ॥ १२ ॥ शून्यागारं वृक्षमूलमरणमथवागुहां ॥ अज्ञातचर्यांगत्वान्या
ततो न्यत्रैव संविशेत् ॥ १३ ॥ अनुरोधविरोधाभ्यां समः स्यादचलो ध्रुवः ॥ सुकृतं दुष्कृतं चोभेनानुरुध्येत कर्मणा ॥ १४ ॥ नित्यतप्तः सुसंतुष्टः प्रसन्नवदनैर्द्रियः ॥
विभीर्जप्यपरोमौ नीवैराग्यं समुपाश्रितः ॥ १५ ॥ अभ्यस्तं भौतिकं पश्यन्भूतानामागतं गतिं ॥ निस्पृहः समदर्शी च पक्कापक्केन वर्तयन् ॥ आत्मनायः प्रशांता
त्मालध्वाहारो जितेन्द्रियः ॥ १६ ॥ वाचो वेगं मनसः क्रोधवेगं हिंसावेगमुदरोपस्थवेगं ॥ एतान्वेगान्विषहैतपस्वीनिंदाचास्यहृदयं नोपहन्यात् ॥ १७ ॥ मध्यस्थ
एव तिष्ठेत्प्रशंसां निंदयोः समः ॥ एतत्पवित्रं परमं परिब्राजक आश्रमे ॥ १८ ॥ महात्मा सर्वतोदांतः सर्वत्रैवानपाश्रितः ॥ अपूर्वचारकः सौम्यो अनिकेतः समा
हितः ॥ १९ ॥ वानप्रस्थगृहस्थाभ्यां न संसृज्येत कर्हि चित् ॥ अज्ञातलिप्सां लिप्सेत न चैनं हर्ष आविशेत् ॥ २० ॥ विजानतां मोक्ष एष श्रमः स्यादविजानतां ॥ मो
क्षयानमिदं कृत्स्नं विदुषां हारितो ब्रवीत् ॥ २१ ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्वायः प्रव्रजेद्ब्रूहात् ॥ लोकास्तेजोमयास्तस्य तथानंत्यायकल्पते ॥ २२ ॥ इति श्रीमहा
भारते शांति ० मोक्ष ० हारीतगीतायां अष्टसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच धन्या धन्या इति जनाः सर्वेऽस्मा
न्प्रवदंत्युत ॥ नदुःखिततरः कश्चित्पुमानस्माभिरस्ति ह ॥ १ ॥ लोकसंभावितैर्दुःखं यत्प्राप्तं संकुरु सत्तम ॥ प्राप्य जातिं मनुष्येषु देवैरपि पितामह ॥ २ ॥

वेत्यज्ञातलिप्सालिप्सेतलब्धुमिच्छेत् कषादित्वादनुप्रयोगः समूलकापक्षपतीतिवत् ॥ २० ॥ मोक्षसाधनं एषः संन्यासधर्मः मोक्षयानं मोक्षप्रापकं ॥ २१ ॥ लोकाः विषयाः तेजोमयास्तैजसांतःकरणमयाः सत्यकामः सत्यसंकल्पइति श्रुतेः तथा विदेहैकवत्यकाले आनंत्यायवाङ्मनसातीतप्रत्यगात्मप्राप्तयेकल्पते प्रव्रज्येति शेषः ॥ २२ ॥ इति शांति ० मो ० नै ० भा ० अष्टसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥
उक्तः संन्यासो देवतांशभूतैः सार्वभौमैर्भगवद्भूतैरपि प्रार्थ्यत इत्येतद्दर्शयितुं युधिष्ठिरप्रश्रमाह धन्या इति ॥ १ ॥ देवैर्धर्मादिभिर्बीजप्रदेः जातिजन्मप्राप्यापि यत्तस्मात् अस्माभिरपि दुःखं प्राप्नोति अतः शरीराणां या
रणं दुःखमित्युत्तरेणान्वयः ॥ २ ॥